

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph. D. ve věci

žalobce: **E. A. M. M.**
trvale bytem X
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2023, č. j. X („napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2022, č. j. X („prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“), tj. z důvodu, že žalobce ke dni vzniku invalidity (1. 7. 2022) nezískal potřebnou dobu pojištění.

2. Podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení (OSSZ) Třebíč ze dne 11. 7. 2022, podle něhož pracovní schopnost žalobce celkově poklesla o 35 %. Podle posudku o invaliditě České správy sociálního zabezpečení (ČSSZ) ze dne 16. 1. 2023, vypracovaného pro účely námitkového řízení, byl tento závěr potvrzen. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo v obou posudcích stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (*Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*), oddílu B (*postižení končetin*), položce 3b (*středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů*) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. („vyhláška o posuzování invalidity“).
3. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že ke stanovenému datu vzniku invalidity žalobce dovršil 28 let. Potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod dle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění činí pět let. Dle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění se tato doba zjišťuje z posledních deseti let před vznikem invalidity. V tomto období (1. 7. 2012 – 30. 6. 2022) však žalobce získal pouze 3 roky a 192 dnů doby pojištění. Žalobci bylo v době vzniku invalidity více než 38 let, proto byla zkoumána i podmínka potřebné doby pojištění dle § 40 odst. 2 věty druhé zákona o důchodovém pojištění. Ani v tomto případě žalobce nesplňuje podmínku získání potřebné doby pojištění, neboť za dobu 20 let před vznikem invalidity (1. 7. 2002 do 30. 6. 2022) získal pouze 3 roky a 192 dnů pojištění. Přestože se tedy žalobce stal invalidním, nikoliv však následkem pracovního úrazu, a protože nesplnil potřebnou dobu pojištění, jeho žádost byla zamítnuta.

II. Žaloba

4. Žalobce nesouhlasí s tím, jak byl posouzen jeho zdravotní stav. Je přesvědčen, že jeho invalidita vznikla následkem pracovního úrazu ze dne 27. 1. 2021, kdy primárně došlo k poranění v oblasti lokte a později se objevily nové potíže, které jsou v příčinné souvislosti s pracovním úrazem a které před tímto pracovním úrazem u žalobce nebyly. Žalovaná ani lékaři nezkoumali, zda je mezi úrazem a následnými zdravotními problémy žalobce příčinná souvislost. Došlo proto k nesprávnému skutkovému posouzení věci, resp. k nedostatečnému přezkoumání možné příčinné souvislosti mezi pracovním úrazem a následnými zdravotními problémy.
5. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobním námitkám uvedla, že v případě žalobce posudkoví lékaři neshledali, že by invalidita nastala v příčinné souvislosti s pracovním úrazem. Ani žalobcem předložené vyrozumění pojišťovny Kooperativa ze dne 15. 6. 2022 v jeho prospěch nehovoří. Vyplývá z něj, že dle vyjádření znalce není pracovní neschopnost žalobce od 29. 1. 2021 doposud celá v souvislosti s pracovním úrazem a její trvání je zapříčiněno léčením dalších potíží. Hodnocení zdravotního postižení žalobce odpovídá údajům obsaženým ve shromážděné zdravotní dokumentaci.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

7. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.

8. Žalobce byl zaměstnán ve společnosti Randstad HR Solutions s.r.o., pracoval zde jako dělník. Dne 27. 1. 2021 se mu stal pracovní úraz, došlo k pohmoždění levého loketního kloubu. Žalobce byl ode dne 29. 1. 2021 do 30. 6. 2022 (konec podpůrní doby po prodloužení) v pracovní neschopnosti. Dne 11. 7. 2022 žalobce požádal o přiznání invalidního důchodu.
9. Posudkový lékař OSSZ určil v posudku ze dne 11. 7. 2022 den vzniku invalidity ke dni 1. 7. 2022 (den následující po ukončení dlouhodobé pracovní neschopnosti). Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stanovil zdravotní postižení srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XV oddílu B položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. srovnatelné se středně těžkým omezením hybnosti v ramenním, loketním kloubu, s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Vzhledem k postižení jak loketního, tak zejména ramenního kloubu, a též vzhledem k posudkově významným komorbiditám (cervikobrachiální syndrom) bylo hodnoceno na horní hranici zákonem stanoveného rozmezí (15-25 %) a dále navýšeno o 10 % vzhledem k dělnické profesi žalobce. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce podal námitky. V námitkovém řízení byl zpracován posudek ČSSZ ze dne 16. 1. 2023, v němž posudková lékařka přijaté závěry potvrdila. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí.
10. Součástí správního spisu jsou mj. i všechny dokumenty, na něž žalobce v žalobě poukazoval a které navrhoval k důkazu: záznam o pracovním úrazu ev. č. 005/01/2021, zdravotní záznamy ze dne 27. 1. 2021, ze dne 12. 4. 2021, lékařské zprávy ze dne 26. 5. 2021, ze dne 19. 1. 2022, rehabilitační vyšetření ze dne 7. 12. 2021 a popis vyšetření ze dne 17. 12. 2021.
11. V námitkovém řízení bylo předloženo též vyrozumění pojišťovny Kooperativa ze dne 15. 6. 2022, v němž se s odkazem na závěry znaleckého posudku nezávislého soudního znalce k prošetření nároků na odškodnění uvádí následující: *„Při pracovním úrazu ze dne 27. 1. 2021 došlo u poškozeného k pohmoždění levého loketního kloubu. Byla stanovena diagnóza zhmoždění lokte a následně poté diagnóza doplněna o tzv. radiální epikondylitidu pažní kosti. Dle znalce pracovní neschopnost poškozeného od 29. 1. 2021 doposud, není celá v souvislosti s výše uvedeným pracovním úrazem. Její trvání je zapříčiněno léčením dalších potíží, zejména s ramenním kloubem a krční páteří, které nemají souvislost s utrpěným pracovním úrazem. Pracovní neschopnost v souvislosti s léčbou výše uvedeného pracovního úrazu činí tři měsíce“.*
12. Krajský soud nechal vypracovat **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále též jen „PK MPSV“), která dne 7. 11. 2023 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékařka s odborností v oboru neurologie a tajemnice. Žalobce byl na jednání PK MPSV přítomen a posudkovými lékaři přešetřen. PK MPSV měla k dispozici nálezy shromážděné ve správním řízení a nálezy předložené k žalobě. Nové nálezy žalobce nepředložil.
13. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení a závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, soupis veškeré podkladové zdravotní dokumentace, dále byla uvedena pracovní anamnéza žalobce, zdravotní anamnéza, průběh vyšetření před PK MPSV a jeho závěry, uveden byl diagnostický souhrn. Na s. 5–6 je popsáno posudkové hodnocení.
14. Z posudkového hlediska je u žalobce omezení hybnosti levého ramene nad horizontálu pro bolest, pomocná vyšetření (RTG, UTZ, MR) neprokazují závažnou patologii, dle neurologa potíže nemají neurogenní příčinu. Horní končetiny jsou bez parézy. Pravá horní končetina je plně funkční u praváka. Ortopedické vyšetření potíže nevysvětluje. Hybnost krční páteře je adekvátní věku. Nejedná se o funkčně významný neurologický nález, bez poškození nervu.

15. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddíl B položka 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které PK MPSV stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 % (rozpětí 15-25 %). Hodnoceno bylo při horní hranici rozpětí. S ohledem na potíže s páteří a dělnickou profesí žalobce byla tato hodnota navýšena o 10 %. Celkový pokles pracovní schopnosti tedy činí 35 % a datum vzniku invalidity je ke dni 1. 7. 2022.
16. K žádosti soudu zpracovala PK MPSV ještě **doplňující posudek** ze dne 19. 12. 2023, v němž měla odpovědět na otázku, zda by se žalobce stal invalidním i tehdy, pokud by u něj k pracovnímu úrazu dne 27. 1. 2021. PK MPSV shrnula, že prvotní ošetření žalobce bylo 27. 1. 2021 pro pohmoždění lokte, na levý ramenní kloub nebo krční páteř si žalobce nestěžoval. Dne 26. 5. 2021 byl vyšetřen na ortopedii pro bolest levého lokte, ramene a krční páteře. Na RTG bylo zjištěno blokové postavení C páteře, levé rameno bylo klidné, bolestivý pohyb s drásoty při pohybu. Dle PK MPSV doložené nálezy nepodporují příčinnou souvislost nových potíží s úrazem levého lokte, neboť vznikly s časovým odstupem. Žalobce by se pravděpodobně stal invalidním z důvodu bolestivé a omezené hybnosti levého ramenního kloubu i bez úrazu levého lokte.
17. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 1. 3. 2024 za přítomnosti žalobce, jemuž tlumočil jeho syn, a zástupkyně žalované. Žalobce popsal okolnosti jeho pracovního úrazu, následná vyšetření a léčbu. Trval na tom, že invalidita v jeho případě vznikla v důsledku pracovního úrazu. Poukázal též na špatnou sociální a ekonomickou situaci jeho rodiny. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě a posudky PK MPSV, jež byly zpracovány v průběhu soudního řízení. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 7. 11. 2023 a jeho doplněním ze dne 19. 12. 2023. Žádné další návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly. Po závěrečných návrzích bylo postupováno podle § 49 odst. 12 s.ř.s.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v zákoně o důchodovém pojištění (§ 38 - § 40).
19. Podle § 38 uvedeného zákona má na invalidní důchod nárok pojištěnec, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, nebo b) *invalidním následkem pracovního úrazu*.
20. V posuzované věci byla spornou otázkou, zda se žalobce stal invalidním následkem pracovního úrazu. V takovém případě by totiž nemusel získat potřebnou dobu pojištění, což je podmínka, kterou žalobce nesplňoval.
21. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Takovému posouzení podléhá i otázka, zda se žalobce stal invalidním následkem pracovního úrazu. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.

22. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.
23. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen, že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím a zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
24. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
25. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněné žalobní námítky, že invalidita žalobce vznikla následkem pracovního úrazu ze dne 27. 1. 2021. Zaměřil se tedy na otázku, zda poranění v oblasti lokte, tj. pracovní úraz, byl příčinou invalidity žalobce.
26. Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že posudky zpracované v předcházejícím řízení se k této otázce výslovně nevyjadřují. Na druhou stranu, ze všech posudkových hodnocení vyplývá, že pracovní úraz (poranění v oblasti lokte), resp. následky tohoto úrazu, nejsou (jedinou) příčinou invalidity. Jak vyplývá z dosavadní judikatury, o vztah příčinné souvislosti se jedná tehdy, pokud škoda, resp. invalidita, vznikla následkem pracovního úrazu. Jinými slovy, bez pracovního úrazu by invalidita nevznikla tak, jak vznikla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č.j. 1 As 346/2018-33). Příčinná souvislost musí být postavena najisto, nemůže jít o pouhou možnost či pravděpodobnost. Na druhou stranu pracovní úraz nemusí být jedinou příčinou vzniku invalidity. Postačí, pokud jde o jednu z příčin, avšak příčinu

důležitou, podstatnou a značnou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č.j. 6 As 272/2020-36).

27. Za účelem posouzení sporné právní otázky byl v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 7. 11. 2023 a jeho doplnění ze dne 19. 12. 2023, jimiž bylo doplněno dokazování při ústním jednání soudu ve věci dne 1. 3. 2024. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byla též lékařka s odborností v oboru neurologie), a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy.
28. Žalobce nečinil spornými posudkové závěry týkající se data vzniku invalidity, určení zdravotního postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti či stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. PK MPSV, stejně jako posudkoví lékaři v předcházejícím řízení, potvrdila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV oddíl B položka 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %, tj. na horní hranici stanoveného rozmezí. V případě žalobce využili posudkoví lékaři maximální možné navýšení o 10 % (§ 3 vyhlášky o posuzování invalidity) na celkových 35 %, a to z důvodu komorbidit a snížené možnosti profesního uplatnění. Datum vzniku invalidity bylo potvrzeno ke dni 1. 7. 2022.
29. V případě žalobce se tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí jednalo o středně těžké omezení hybnosti dvou kloubů, a sice jak kloubu loketního, tak kloubu ramenního. PK MPSV přitom vyšla ze zjištěného omezení pohybu, zohlednila omezení fyzické výkonnosti a zátěže. V doplňujícím posudku PK MPSV pak výslovně zpochybnila, s ohledem na časový odstup mezi pracovním úrazem a dalšími obtížemi žalobce, že by zde byla příčinná souvislost nových obtíží s úrazem levého lokte. Jinými slovy, dle PK MPSV by se žalobce stal invalidním i bez úrazu levého lokte, a to z důvodu bolestivé a omezené hybnosti levého ramenního kloubu. Požadavek na to, aby pracovní úraz žalobce byl důležitou (podstatnou) příčinou vzniku invalidity, tedy naplněn nebyl.
30. Takový závěr koresponduje i se zjištěními soudního znalce, který zdravotní stav žalobce posuzoval pro pojišťovnu Kooperativa za účelem výplaty pojistného plnění zaměstnavateli žalobce. Trvání další pracovní neschopnosti (znalec vyhodnotil, že léčba pracovního úrazu činí 3 měsíce) dal znalec do souvislosti s léčbou dalších potíží (s ramenním kloubem a krční páteří). Jak uvedla též PK MPSV, tyto obtíže nemají souvislost s utrpeným pracovním úrazem. Nelze tedy v případě žalobce potvrdit příčinnou souvislost mezi pracovním úrazem a invaliditou žalobce.
31. Na podkladě doplněného dokazování proto soud dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby. Zdravotní stav žalobce byl pro účely invalidity posouzen shodně ve správním i soudním řízení. Napadené rozhodnutí bylo založeno na správně a dostatečně zjištěném skutkovém stavu. V případě žalobce proto bylo na místě požadovat i naplnění podmínky minimální doby pojištění k datu vzniku invalidity. Naplněním podmínky minimální doby pojištění žalobce ke dni 1. 7. 2022 se žalovaná v napadeném rozhodnutí zabývala a její závěry žalobce nezpochybňuje. Žalovaná proto rozhodla správně, pokud potvrdila, že žalobce nárok na invalidní důchod dle zjištěného skutkového stavu a platné právní úpravy nemá.
32. Vzhledem k účelu tohoto řízení, tj. přezkumu sporné otázky, zda je žalobce podle platné právní úpravy invalidní či nikoli, lze shrnout, že posudek, na jehož podkladě bylo vydáno

napadené rozhodnutí i posudek PK MPSV shodně konstatují, že žalobce se stal invalidním v prvním stupni ke dni 1. 7. 2022. Invalidita však v případě žalobce nenastala v příčinné souvislosti s pracovním úrazem ze dne 27. 1. 2021. Ve světle doplněného dokazování lze mít přijatý závěr za dostatečně zjištěný.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

33. Lze uzavřít, že napadené rozhodnutí v soudním přezkumu obstálo. Žaloba proto nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 1. března 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně